

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 67.123 van 27 juni 1997  
in de zaak A. 39.005/IV-12.369.**

In zake : 1. Koenraad PINKHOF,  
2. Alma JUNIUS,  
handelend zowel in eigen naam als in hun  
hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers  
en beheerders van de goederen van hun  
minderjarige zoon Gorik PINKHOF,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat P. THEUWISSEN,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Residentie Orchidee,  
Schoonslaapsterstraat 29/1

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door  
de Minister van Onderwijs, thans de  
Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse minister van Onderwijs,
2. de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-  
onderwijs,
3. de studieprefect van het Koninklijk  
Atheneum Brussel 2.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,**

Gezien het verzoekschrift dat op 17 juni  
1988 is ingediend door Advocaat Piet THEUWISSEN, optre-  
dend als raadsman van Koenraad PINKHOF en Alma JUNIUS,  
handelend zowel in eigen naam als als vertegenwoordiger  
van hun minderjarige zoon Gorik PINKHOF, om de vernie-  
tiging te vorderen van :

"- de beslissing van de Minister van Onderwijs, daterend  
van 31 maart 1988, of alleszins ten laatste op  
21 april 1988 genomen, en welke bij brief  
dd. 21 april 1988 van de heer Directeur-generaal van  
het Bestuur van het Secundair Onderwijs ter kennis  
van verzoekers gebracht werd in de volgende bewoor-  
dingen (...) :

'In antwoord op uw schrijven, dd. 26.2.1988, betreffende bovenvermelde aangelegenheid, deel ik U mede dat de Heer Minister beslist heeft dat de definitieve uitsluiting van uw zoon Gorik uit het K.A. Brussel II gehandhaafd blijft'.

- de beslissing van de Heer J. LAUWERS, studiefprefect van het Koninklijk Atheneum te Brussel 2, Karel Bogaerdstraat 4 te 1020 Brussel, dd. 23 februari 1988, waarbij Gorik PINKHOF, student aan genoemd atheneum, als sanctie 'de definitieve verwijdering uit de school' opgelegd werd;
- (voor zoveel als nodig) de beslissing van het Pedagogisch College van genoemd atheneum en van de Klasseraad van het laatste jaar humaniora aan genoemd atheneum, dd. 23 februari 1988, waarbij beslist werd Gorik PINKHOF voornoemd definitief uit te sluiten uit het genoemd atheneum";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 25 april 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. THEUWISSEN, die verschijnt voor verzoekers, en van Adjunct van de directeur M. BROUCKE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Gorik PINKHOF, geboren op 6 februari 1970 meerderjarig is geworden; dat blijkens de laatste memorie ingediend door Advocaat P. THEUWISSEN deze alleen nog optreedt als raadsman van Gorik PINKHOF; dat het geding dus alleen wordt voortgezet in zoverre het uitgaat van Gorik PINKHOF;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Verzoeker volgt tijdens het schooljaar 1987-1988 de lessen van het 6e leerjaar wetenschappen aan het Koninklijk Atheneum 2 te Brussel.

2.2. Op een daartoe bestemd formulier deelt de moeder van verzoeker mee dat haar zoon "elke middag de school zal verlaten op eigen verantwoordelijkheid om het middagmaal te gebruiken thuis".

Ze ondertekent dit formulier op 3 september 1987, samen met een tweede formulier, bestemd voor de ouders van de leerlingen die het middagmaal thuis gebruiken en dat in essentie volgende mededeling bevat :

"In elk geval wens ik speciaal Uw aandacht te vestigen op punt 2 van het schoolreglement, afgedrukt in de schoolagenda en door U ondertekend, dat omwille van de verzekering Uw zoon/dochter zich rechtstreeks van school naar huis dient te begeven en omgekeerd.

Indien U derhalve Uw zoon/dochter zoudt toelaten daarvan af te wijken om zich elders op te houden, gebeurt dat enkel en alleen op Uw verantwoordelijkheid. Op dat moment is Uw zoon/dochter niet meer verzekerd. Bovendien is dat een misbruik van de uitgangskaart, die enkel overhandigd wordt om zich naar huis te begeven. Derhalve zal zij bij misbruik ingetrokken worden en kan een sanctie volgen".

2.3. Op 27 oktober 1987 stelt de studieprefect vast dat verzoeker samen met een aantal andere leerlingen tijdens de middagpauze een café, gelegen in de buurt van de school, verlaat, reden voor hem om de uitgangskaart van de betrokken leerlingen in te trekken.

2.4. Bij brief van 11 november 1987 deelt de vader van verzoeker de studieprefect mede dat hij aan zijn zoon uitdrukkelijk toestemming geeft om tijdens de middagpauze de school te verlaten.

2.5. Met zijn schrijven van 12 november 1987 repliceert de studieprefect hierop als volgt :

"(...).

Ik wil U doen opmerken dat, indien Gorik gedaan heeft wat van hem gevraagd werd, U het schoolreglement in zijn agenda ondertekend hebt.

Artikel 7 voorziet een uitgangskaart enkel en alleen om thuis te middagmalen, niet om de school zo maar te verlaten en om, in het geval van Gorik op dinsdag 27.10.87, op café te gaan zitten.

Die maatregel geniet de volle steun van personeel en Oudercomité.

Bovendien had ik persoonlijk bij afgifte van die kaart Gorik gewaarschuwd dat bij misbruik de kaart ingetrokken werd".

2.6. Bij brief van 16 november 1987 "herbevestigt" de vader van verzoeker de studieprefect dat zijn zoon tijdens de middagpauze de school mag verlaten.

2.7. Op 2 februari 1988 richt de studieprefect de vader van verzoeker het navolgend schrijven :

"Wij stellen vast dat Uw zoon Gorik sinds de aanvang van het tweede trimester de school blijft verlaten tijdens de middagpauze zonder toelating.

Ik durf veronderstellen dat Gorik dergelijke houding aanneemt, omdat hij zich door U gedekt weet.

Daarom richt ik aan U dit schrijven om U andermaal tot pedagogische samenwerking met de school uit te nodigen, in concreto om zonder verder uitstel met mij een afspraak te maken.

Immers, het gaat niet op dat U de school, waaraan U Uw zoon toevertrouwd hebt, tegenwerkt zonder enige vorm van samenspraak. U hebt die reeds telefonisch geweigerd, hoewel ik U die voorgesteld had. Dat zijn toestanden die pedagogisch ongezond zijn en waaraan een einde dient gesteld.

(...)"

2.8. Bij brief van 4 februari 1988 beantwoordt de vader van verzoeker voornoemd schrijven in de volgende bewoordingen :

"Uw brief in referte vermeld verwondert me in hoge mate en ik noteer er de inhoud van onder alle voorbehoud.

Het is totaal onjuist en expliciet onkorrekt te beweren dat mijn zoon Gorik zonder toelating de school tijdens de middagpauze verlaat.

Ik heb hem deze toelating uitdrukkelijk gegeven en U hierover geïnformeerd.

U gelieve o.m. mijn brieven zonder uitstel te consulteren.

Deze zaak heeft overigens niets te maken met tegen- of samenwerking met de school en nog veel minder met 'ongezonde' pedagogische toestanden.

Zoals U reeds telefonisch medegedeeld, ben ik absolute voorstander om de oudere jeugd een hoge mate van zelfstandigheid en verantwoordelijkheid te geven opdat ze optimaal zou kunnen functioneren, als sociale betere burgers, in de snel evoluerende maatschappij.

Een onderhoud heeft met U geen enkele zin omdat U deze visie absoluut niet deelt".

2.9. In zijn brief van 12 februari 1988 geeft de studieprefect de vader van verzoeker kennis van wat volgt :

"Ingevolge Uw in rand vermeld schrijven, waarin U het door mij schriftelijk aangevraagd onderhoud blijft weigeren, terwijl U een toelating voor Uw zoon handhaaft tegen het door U voor akkoord ondertekend

schoolreglement in, dwingt U mij tot een laatste beleefd doch uitdrukkelijk verzoek in het belang van Gorik en van de inrichting.

Het gelieve U die toelating formeel in te trekken bij Gorik.

Indien U op dat verzoek niet ingaat, kan ik de toestand niet verder dulden en wordt Gorik na de Krokusvakantie van de lijst der regelmatige leerlingen geschrapt en dient U derhalve voor hem onmiddellijk een andere inrichting te zoeken".

2.10. Op 18 februari 1988 richt de raadsman van verzoeker een schrijven aan de studieprefect, in fine waarvan wordt voorgesteld :

"... dat deze aangelegenheid onmiddellijk zou voorgelegd worden aan de Algemene Inspectie van het V.S.O. '(De vader van verzoeker)' houdt zich uiteraard volledig ter beschikking om voor die instantie zijn standpunt te verduidelijken en te verdedigen".

Verder wordt opgemerkt :

"In afwachting behoudt Gorik PINKHOF uiteraard de door mijn cliënt gegeven toelating om het middagmaal buiten de instelling te gebruiken, overigens volkomen in overeenstemming met de geest van het schoolreglement".

2.11. Op 22 februari 1988 vergadert de klasseraad over de zaak van verzoeker. Het voorstel om verzoeker van de school te verwijderen krijgt instemming, 10 stemmen voor, 1 stem tegen. Wel overweegt de klasseraad nadien "de mogelijkheid de Heer PINKHOF alsnog een kans te geven zich met het schoolreglement akkoord te verklaren".

2.12. Bij brief van 23 februari 1988 deelt de studieprefect de vader van verzoeker de thans bestreden beslissing mede, waarbij zijn zoon definitief van de school wordt verwijderd.

Dit schrijven gaat als volgt :

"Gisteren heeft Uw zoon Gorik mij verklaard dat hij verder de school zal verlaten tijdens de middagpauze

zonder uitgangskaart tegen het schoolreglement in, ondanks mijn aangetekend schrijven dd. 04.02.88. Die situatie duurt nu reeds meer dan twee maanden : enerzijds weigert U elk persoonlijk onderhoud daaromtrent met mij en anderzijds steunt U die handelwijze van Gorik, hoewel het schoolreglement in de agenda van Gorik thuis ondertekend werd bij het begin van het schooljaar.

Door die gedragswijze schaden Gorik en U de goede gang van zaken in de inrichting. Elke school of vereniging wordt in dergelijke omstandigheden in moeilijkheden gebracht door de blijvende tegenwerking en is verplicht maatregelen te treffen.

Gorik werd reeds terechtgewezen zonder resultaat. Verdere sancties, zoals beschreven in artikel 12 (twaalf) van het schoolreglement zijn ondoeltreffend in de lijn van Uw logica : volgens U is er immers geen overtreding van het schoolreglement. Blijft dan slechts de uiterste sanctie : de definitieve verwijdering uit de school.

Tot onze spijt zie ik mij dan ook verplicht die sanctie op heden toe te passen. Zij geniet de volle steun en van het Pedagogisch College en van de Klasseraad. Daarbij betreurt iedereen de houding van Gorik en die van U maar ziet zich door Uw beider houding daartoe verplicht.

Indien U evenwel bereid gevonden wordt om morgen in mijn bureau schriftelijk te komen verklaren dat U voor de rest van het schooljaar akkoord kunt gaan met het schoolreglement met al zijn implicaties, inclusief de school niet verlaten tijdens de middagpauze, ben ik bereid die uiterste sanctie in te trekken.

...  
Tenslotte hecht ik er aan U mede te delen dat een eventueel beroep tegen de door mij genomen sanctie mogelijk blijft maar de sanctie niet opschort. Gorik dient dus wel degelijk morgen in een andere inrichting ingeschreven.

Een eventueel beroep kunt U aantekenen op volgend adres :

Aan de Heer Minister van Onderwijs  
(...)"

2.13. Bij schrijven van 26 februari 1988 tekenen de ouders van verzoeker bij de minister beroep aan tegen de vorenbedoelde beslissing.

2.14. Met een nota van 31 maart 1988 laat zijn administratie de minister weten dat zij zich kan aansluiten bij de zienswijze en de maatregel van de studieprefect.

Op die nota brengt de minister aan :  
"Akkoord met de zienswijze van de Administratie".

2.15. Bij schrijven van 21 april 1988 deelt de administratie de ouders van verzoeker mede dat de minister beslist heeft dat de definitieve uitsluiting van hun zoon uit het K.A. Brussel II gehandhaafd blijft.

3. Overwegende dat de beslissing van het pedagogisch college en van de klasseraad die verzoeker "voor zoveel als nodig" mede bestrijdt, niet blijken te bestaan; dat in die mate het beroep geen voorwerp heeft;

4.1. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van artikel 31, tweede lid, van het ministerieel besluit van 15 april 1929 houdende het huishoudelijk reglement van de athenea en de atheneumafdelingen,

doordat de bestreden beslissing van 23 februari 1988 waarbij verzoeker definitief van de school werd verwijderd door de studieprefect werd genomen,

terwijl voornoemde bepaling bepaalt dat een zodanige beslissing tot de bevoegdheid van de Minister van Onderwijs behoort;

4.1.1. Overwegende dat blijkens artikel 31, eerste lid, van het door verzoeker genoemde ministerieel besluit "het hoofd der inrichting" "de onder de nrs. 3, 4, 5 en 6 van artikel 30 aangegeven tuchtstraffen" oplegt; dat in artikel 30, eerste lid, 6°, "de definitieve verwijdering uit de inrichting" is vermeld; dat artikel 31, tweede lid, bepaalt : "In geval van betwisting, wordt verslag uitgebracht aan de Minister die uitspraak doet"; dat deze bepaling niet inhoudt dat alleen de minister en dus niet de studieprefect de kwestieuze tuchtstraf kan opleggen maar dat indien de beslissing van de studieprefect waarbij hij die tucht-

straf oplegt wordt betwist, de minister over die betwisting uitspraak doet; dat met andere woorden artikel 31, tweede lid, in een georganiseerd beroep tegen de beslissing van de studieprefect bij de minister voorziet; dat het middel niet kan worden aangenomen;

4.2. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert "van het rechtsbeginsel en de rechtsregel inzake openbaarheid in tuchtprocedures"; dat hij dat middel grondt op artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden;

4.2.1. Overwegende dat artikel 6 van het E.V.R.M. alleen wil dat de burger uiteindelijk een beroep kan doen op een rechterlijke instantie met volle rechtsmacht die alle in dat artikel 6 omschreven waarborgen vervult; dat het erin bepaalde dus niet betrokken kan worden op de door verzoeker bestreden administratieve beslissingen; dat het middel niet kan worden aangenomen;

4.3. Overwegende dat als derde annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert :

"van de rechten van verdediging, het recht op behandeling door een onafhankelijke instantie en het recht om te worden gehoord.

Eerste onderdeel.

Doordat, aangenomen dat de beslissing tot definitieve verwijdering van een leerling kan genomen worden door de genoemde organen van het betrokken atheneum, de genoemde rechten, vastgelegd in art. 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en in een constante rechtspraak als algemene rechtsbeginselen erkend, niet gedogen dat de Minister van Onderwijs bij wie tegen de aldus genomen maatregel wordt opgekomen, zijn beslissing neemt op grond van een verslag opgesteld en een advies uitgebracht door dezelfde persoon (personen) als deze die ook advies hebben verstrekt en bijstand hebben verleend aan de instantie welke de beslissing heeft genomen waartegen bij de Minister wordt opgekomen,

Terwijl uit het administratief dossier en ondermeer uit de nota dd. 18 maart 1988 van de Directeur-

Generaal van het Secundair Onderwijs aan de Heer Minister, welke nota een antwoord is op diens vraag 'elementen van antwoord te bezorgen', blijkt dat de door de Minister gevraagde 'elementen van antwoord' evenals het op 31 maart 1988 door 'de administratie' uitgebrachte advies in feite gegeven werden door dezelfde persoon (personen) als deze die de Heer Studieprefect J. LAUWERS voor en bij het nemen van zijn beslissing heeft (hebben) bijgestaan en geadviseerd,

en terwijl uit de door de Minister op de nota van 31 maart 1988 aangebrachte randvermelding 'Akkoord met de zienswijze van de administratie' met zekerheid moet afgeleid worden dat de aldus door de betrokken persoon (personen) uitgebrachte 'zienswijze' en bezorgde 'elementen van antwoord' de beslissing van de Minister determinerend hebben beïnvloed;

Tweede onderdeel.

Doordat aan de persoon, die tegen de beslissing tot definitieve verwijdering bij de Minister is opgekomen, de gelegenheid moet gegeven worden, vooraleer de Minister zijn beslissing neemt, om zich tegen de aantijgingen van de Klasseraad en de Studieprefect te verdedigen en om, eventueel aan een inspecteur en eventueel met bijstand van een advocaat, zijn versie van de feiten te doen kennen of zijn redenen uiteen te zetten waarom de ingeroepen feiten in werkelijkheid niet de ernst hebben die eraan toegeschreven werd,

Terwijl de Minister zijn beslissing genomen heeft zonder verzoekers en/of hun zoon Gorik daartoe de gelegenheid te geven en dit terwijl blijkt dat de Minister enkel 'voorgelicht' en geadviseerd werd door dezelfde personen die ook de studieprefect bij het nemen van zijn beslissing hadden bijgestaan of die alleszins éénzijdig door deze laatste werden voorgelicht;

Derde onderdeel.

Doordat het nemen van een tuchtmaatregel als deze van de definitieve verwijdering van een leerling uit een onderwijsinstelling, enkel na een zorgvuldig onderzoek mag getroffen worden zowel in het belang van de gestrafte als van de overheid, waarvan het gezag precies door onzorgvuldige uitoefening van haar (eventuele) bevoegdheid tot straffen, op lange termijn in gevaar kan komen,

Terwijl uit het administratief dossier blijkt dat er na het beroep van verzoekers op de Minister in feite geen onderzoek werd ingesteld, doch dat de Minister er genoegen mee genomen heeft het advies in te winnen van personen die door de betrokken studieprefect 'op de hoogte' gehouden werden, doch die zelf nooit enig daadwerkelijk onderzoek terzake verricht hebben;

Zodat de genoemde rechten werden geschonden en de aangevochten beslissing(en) is(zijn) aangetast door nietigheidsgronden";

4.3.1. Overwegende dat dit middel in zijn diverse onderdelen wellicht enige aandacht zou verdienen ware het niet dat uit de uiteenzetting van de gegevens van de zaak duidelijk is geworden dat het feitenverloop dat tot de bestreden beslissing heeft geleid, zo eenvoudig en zo duidelijk was dat men zich tevergeefs afvraagt welke andere "elementen van antwoord" dan aan de Minister bezorgd (eerste onderdeel van het middel) een ander licht op de zaak hadden kunnen werpen, welke "voorlichting" vanwege verzoeker of diens ouders (tweede onderdeel van het middel) of welk "zorgvuldig onderzoek" (derde onderdeel van het middel) dat hadden kunnen doen; dat ook voor verzoekers vader de zaak klaarblijkelijk volledig duidelijk was : op de uitnodiging van de studieprefect om een afspraak te maken, antwoordt hij (zie sub 2.8.) : "Een onderhoud heeft met U geen enkele zin omdat U deze visie absoluut niet deelt"; dat daarmee ook de overheid in beroep de visie van verzoekers vader kende en wist dat over die visie niet te discussiëren viel; dat het middel niet kan worden aangenomen;

4.4. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoeker de schending van de motiveringsplicht aanvoert :

"Doordat de beslissing, die een tuchtmaatregel uitmaakt, ter voldoening aan artikel 97 van de Grondwet moet gemotiveerd zijn en de door de partijen opgeworpen middelen moet beantwoorden,

Terwijl de bestreden beslissing van de Minister van Onderwijs aan verzoekers enkel als zodanig werd medegedeeld zoals bij de uiteenzetting der feiten vermeld, zonder enig motief, bij brief van 21.4.1988, en terwijl uit het administratief dossier blijkt dat de Minister ook geen met redenen omklede beslissing heeft genomen, doch zich vergenoegd heeft met het aanbrengen van een randvermelding 'Akkoord met de zienswijze van de Administratie', terwijl deze 'zienswijze' niet meer of niet minder was dan het

'zich aansluiten bij de zienswijze en de maatregel van de Heer Studieprefect',

Zodat de beslissing van de Minister niet vergezeld is van de motieven die haar dragen of kunnen dragen, hetgeen juist de essentie uitmaakt van de motiveeringsplicht, die derhalve wezenlijk is geschonden";

4.4.1. Overwegende dat artikel 97 (nu artikel 149) van de Grondwet alleen voor jurisdictionele uitspraken geldt; dat naar verzoeker zelf in het middel aangeeft de minister zich aangesloten heeft bij het standpunt van de studieprefect; dat hij zodoende naar genoegen van recht de motieven van zijn administratieve beslissing kenbaar heeft gemaakt, nu de motieven van de studieprefect maar al te bekend waren, ook aan verzoeker; dat het middel niet kan worden aangenomen;

4.5. Overwegende dat als vijfde annulatiemiddel verzoeker aanvoert :

"ontbreken van een wettelijke basis en/of inbreuk op een bestaande reglementering, resp. tegenstrijdigheid in de motivering,

Doordat het Ministerieel Besluit van 15 april 1929, houdende het Huishoudelijk Reglement van de Koninklijke Atheneea, bepaalt dat bij de aanvang van het schooljaar het hoofd van de inrichting, daar waar een toezichtdienst voor maaltijden bestaat, van de ouders die een andere gemeente bewonen dan die waar het atheneum gevestigd is, een verklaring moet eisen, waaruit blijkt dat het kind de toelating heeft zijn maaltijden 'buiten de school' te nemen, en dit Ministerieel Besluit derhalve uitdrukkelijk het recht voorziet voor de ouders hun kind de toelating te verlenen de maaltijden 'buiten de school' te nemen, hetgeen i.c. ook gedurende lange tijd en nog tussen september 1987 en februari 1988 ook daadwerkelijk gebeurde,

Terwijl de bestreden beslissingen genomen werden enkel op grond van het schoolreglement van het betreffende atheneum, meer in het bijzonder art. 7 van dit reglement, dat bepaalt dat wie het middagmaal niet op school gebruikt maar thuis, een kaart krijgt die toelaat de school tijdens de middagpauze te verlaten 'om thuis te middagmalen',

en terwijl dit schoolreglement de door het voornoemde Ministerieel Besluit aangegeven regeling, welke uitdrukkelijk de mogelijkheid voorziet dat de

maaltijden 'buiten de school' genomen worden, niet vermag te beperken,

en terwijl gezegd schoolreglement de meer algemene mogelijkheid de maaltijden 'buiten de school' te gebruiken ook geenszins uitsluit, doch enkel modaliteiten oplegt die gelden voor hen die thuis willen middagmalen,

en terwijl dit schoolreglement slechts aan verzoekers ter ondertekening voorgelegd werd nadat hun zoon reeds de toelating verleend was de maaltijden 'buiten de school' te gebruiken";

4.5.1. Overwegende dat naar sub 2.4., 2.6. en 2.8. is gezien, verzoekers vader hem de toelating heeft gegeven om tijdens de middagpauze de school te verlaten zonder ook maar eenmaal te preciseren dat zijn zoon dat enkel mocht doen om te gaan middagmalen - als hij iets preciseerde dan was het dat door die toelating te gebruiken zijn zoon tot de "sociale betere burgers, in de snel evoluerende maatschappij" zou kunnen gaan behoren, en het spreekt niet vanzelf dat daarvoor alleen buiten de school gaan middagmalen dienstig kon zijn; dat wat verzoeker in zijn middel doet is het zo gaan voorstellen alsof de discussie met het schoolhoofd ging over óf toelating om buiten de school te gaan middagmalen, thuis of elders, óf alleen maar toelating om thuis te gaan middagmalen; dat een middel dat van een vertekend beeld van wat is gebeurd uitgaat, niet kan worden aangenomen;

4.6. Overwegende dat als zesde annulatiemiddel verzoeker aanvoert :

"Ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag respectievelijk schending van het redelijkheidsbeginsel,

Doordat de beslissing een leerling definitief uit te sluiten uit een onderwijsinstelling een tuchtmaatregel is, die slechts mag genomen worden als reactie op een gedraging van een leerling die geacht wordt een gevaar uit te maken voor de goede werking van de dienst van het onderwijs, terwijl hij niet alleen strekt tot verbetering van het gedrag van de betrokken leerling, maar ook dient ter illustratie van de ernst der feiten voor de andere leerlingen en alzo

geldt als een voor allen bestemde waarschuwing, en dat alleszins de sanctie steeds in verhouding moet staan tot de ernst van de beweerd gepleegde inbreuk,

Terwijl i.c. het toelaten aan de zoon van verzoekers het middagmaal 'buiten de school', maar daarom niet thuis, te gebruiken geenszins de goede naam van de instelling in opspraak bracht, temeer daar het voornoemde Ministerieel Besluit die mogelijkheid zelfs uitdrukkelijk voorziet, en deze toelating zelfs niet eens in strijd is met de geest van het schoolreglement, doch beantwoordde aan een noodzaak, gezien de afstand tussen de woonplaats van verzoekers en de instelling, terwijl verzoekers niet kunnen verplicht worden hun zoon het middagmaal in de school te laten gebruiken, en deze toelating daarenboven volkomen in overeenstemming met de geest van het schoolreglement zonder enig probleem aan Gorik PINKHOF verleend werd tijdens het schooljaar 1986-1987 en tevens tussen 1 september 1987 en aanvang januari 1988, en terwijl geenszins vaststaat dat Gorik PINKHOF van deze toelating misbruik zou gemaakt hebben en 'op café' zou aangetroffen zijn, en terwijl zelfs indien dit laatste zou bewezen zijn, quod non, zulks nog geen voldoende ernstig motief was om de bestaande toelating in te trekken en de genomen maatregel alleszins niet in verhouding staat tot de beweerd begane overtreding,

Zodat de bestreden beslissingen feitelijke grondslag missen en alleszins een schending uitmaken van het redelijkheidsbeginsel";

Overwegende dat verzoeker alweer in strijd met de feiten doet alsof de hem door zijn vader gegeven toelating alleen sloeg op middagmalen buiten de school; dat om die reden op het zesde middel net zomin als op het vijfde nader wordt ingegaan; dat het middel niet kan worden aangenomen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op  
achtduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op zevenentwintig juni 1900  
zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld  
uit :

|       |                     |                  |
|-------|---------------------|------------------|
| de H. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|       |                     | voorzitter,      |
| Mevr. | M.-R. BRACKE,       | kamervoorzitter, |
| de H. | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr. | A. WIJNANTS,        | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**J. BORRET.**